

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

“เรื่องเครื่อง”

ก่อนฉัน

เวลาเล่นก็เล่น เวลาตลก ๆ เวลาจริงซัดขาดสะบั้นไปเลย เข้าใจไหม มีหลายสันพันคมอยู่ในนี้หมด เอาออกใช้หมดเลย ตลกก็ตลกอยู่ในวงอุ้มชาติเรานั้นแหละ นี่ก็กำลังจะจัดนิทานที่มีค่ามากให้ฟัง ใครไม่มีวาสนาไม่ได้ยินนะ หูกางดี ๆ นะ หูต้อองกางดี ๆ วันนี้จะเล่านิทานที่สำคัญ ๆ ออกให้ฟัง ตั้งแต่เกิดมาไม่มีใครได้ยินละพูดจริง ๆ ตั้งแต่หลวงตามีอยู่ก็จั่งตอออกไม่ได้ มันไม่สมเกียรติของนิทานอันนี้ นิทานนี้มันขบขันดี ฟังนะ ที่ว่า ๕ บาท ๆ มันมีนิทานสืบเนื่องมาจากพวกพ่อค้าวัว เขาไปซื้อวัว แล้วบ้านหนึ่งเขาเลี้ยงวัวฝูงไว้ พวกพ่อค้าเขาก็ไปซื้อ มันนิทานสดนะ ไม่ใช่นิทานมาแต่ดึกดำบรรพ์ นิทานสด ๆ นี้นะ เขาเรียกชื่อบ้านหนองกะปาด พวกร้องอ้อ ๆ ตีนมันเหนียว ๆ มันมีหนองและมีกะปาดชุม เขาตั้งบ้านไว้เขาเลยให้ชื่อบ้านหนองกะปาด

ทีนี้เวลาพวกพ่อค้าวัวเข้าไปซื้อวัว บ้านนี้เขาเลี้ยงวัวฝูงไว้ เขาขึ้นไปซื้อวัว ขึ้นตันวัวสามตัวราคาของวัว เอาขึ้นเลยนะ วัวนี้เจ้าของเขาจะขาย ๔ บาท แต่พ่อค้าเขาให้ ๓ บาท เจ้าของวัวจะเอา ๔ บาท ตอรองกันไป ไม่เคลื่อนไม่ย้ายไปไหน ตออยู่อย่างงั้นแหละ พอตีหนึ่งชั้นเข้าปล่อยहांนี้ชิ ไม่รู้ มีแต่เพลินตอรองกันเรื่อย ๆ พอตีเมียขึ้นมา ผัวนั่งอยู่บนบ้านชานบ้านนั้นแหละ พอเมียขึ้นมา มาเห็นहांผัวก็เลยอายเขา ก็เลยขยิบตาใส่ผัว แล้วก็เข้าไปในบ้านให้ปิดहांน้อยมันอายเขาเหลือเกิน ความหมายว่างั้น แต่จะพูดเปิดเผยก็ไม่ได้ อันนี้ก็มิเคล็ดลับอีกเหมือนกัน แล้วก็เข้าไปในบ้าน พอเห็นเมียขยิบตาใส่हांนั้น ผัวนี้กว่าเมียให้ขึ้นราคา ทั้ง ๆ ที่ราคา ๔ บาทกับ ๓ บาทก็ยังลงกันไม่ได้

พอเห็นเมียขยิบตาใส่हांนั้น ทางนี้ก็ ๕ บาท ๆ ขึ้นเลยนะ นี้ละ ๔ บาทไม่อยู่ขึ้น ๕ บาท ทั้ง ๆ ที่เขายังไม่ให้ราคาตกลงกัน ๕ บาท ๆ มันยังงี้ตั้งแต่ ๔ บาทก็ยังลงกันไม่ได้ ทำไมจะ ๕ บาท ๖ บาท ไม่เอาละพวกเรา เขาก็ลงจากบ้านไปแล้วเมื่อกี้ออกมา เมียออกมา ก็ว่า ที่เขาจะให้ ๓ บาทมันสมควรขายให้เขาแล้ว ทำไมจึงไม่ขายให้เขาเสียละ ก็เธอมาขยิบตาใส่ฉัน นึกว่าให้ฉันขึ้นราคาแล้ว ฉันก็ขึ้นละชิ ไม่ขยิบได้ยังงี้ก็ปล่อยहांให้เขา อายเขานะ พ่อค้าเต็ม สุดท้ายเลยไม่ได้เรื่องเพราะहांทำลาย เข้าใจไหม นี้นิทาน ๕ บาท

เวลาตลก ๆ จริง ๆ เวลา ๕ บาท ๕ บาทจริง ๆ เวลาจะเอา ๑๐ ต้นต้อง ๑๐ ต้นจริง ๆ เข้าใจไหม อย่างมาว่า ๕ บาทเลย ถึง ๑๐ ต้นต้องเอาจริง ๆ ไม่จริงไม่ได้ เมืองไทยเราเป็นเมืองที่มีค่ามีราคามานมนาน ตรงนี้เป็นจุดที่หมายถึงพริกถึงขิงกันตรงนี้นะนะ เพราะฉะนั้นเราจึงสละทุกอย่างเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา ไม่มีอะไรเสียตายเลยนะ ทุกอย่างมอบหมดเลย ถ้างลองได้ขึ้นเวทีแล้ว ผางเลย ๆ ขาดเลย นี่เราก็จะเอาให้ถึงจุดที่หมายทองคำน้ำหนัก ๑๐ ต้น ได้ทีนี้แล้วยิ้มแย้มทั่วประเทศไทยเราเลย หลวงตาก็ตายสบายหายห่วง ที่ทุ่มลงเต็มกำลังความสามารถ ได้ผลเป็นที่พอใจ ตายหายห่วง เอาตรงนี้นะนะ จำให้ดี

หลังจั้น

ธรรมลึกับลูกศิษย์หลวงปู่ลี วัดถ้ำผาแดงได้ถวายทองคำน้ำหนัก ๑๓ กิโล ๔๑ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๓๗๔ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๕๐,๐๐๐ บาท ธรรมลีแข่งครุบาหมันคือ หลวงตาบัวไปเจียบเลยนะวันนี้ เราแก้หมัดกันใหม่ะ แก้ลำกันใหม่ คราวหลังฟาธรรมลีให้หยายเลยนะ เข้าใจไหม เอาละพอ

(ลูกศิษย์ : "กราบเรียนหลวงตา ลูกศิษย์ที่สาวาย คุณอิชยา ดานาพงษ์ ได้นำเทศน์ของหลวงตาออกอากาศทางสถานีวิทยุ เค เอ็น ดี ไอ ที่รัฐฮาวาย คลื่น ๑๒๗ เอ เอ็ม เริ่มตั้งแต่เมื่อวานนี้ (๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๕) และจะออกอากาศทางวิทยุทุกวันเสาร์เวลา ๑๗.๓๐ น. - ๑๘.๐๐ น. (ครึ่งชั่วโมง) ทุก ๆ เกาะในฮาวายจะได้รับฟังทั้งหมด คนไทย คนลาว และคนเขมรจะได้ฟังธรรมะของหลวงตา พวกเขาดีใจมากเพราะว่าเป็นครั้งแรกที่มีการนำเทศน์ธรรมะไปยังฮาวาย สำหรับวันและเวลาทางฮาวาย หมู่เกาะฮาวายมีเกาะใหญ่ ๆ ๔-๕ เกาะ มีเกาะเล็ก ๆ อีก มีฐานทัพเรือสหรัฐอยู่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวด้วย")

รัฐเทกซัสก็ดูมีขยายไปตามวัด มี ๗ วัด คนมีมาก เขาสนใจฟังธรรมจากเมืองไทยเราไป เทศน์ทางเมืองไทยนี้ออกไปทางสหรัฐอเมริกา ตามแขนงต่าง ๆ ที่มีชาวพุทธอยู่ในที่ทั่ว ๆ ไป ธรรมะนี้ก็กระจายไปที่ทั่ว ๆ เวลานี้

วันพรุ่งนี้หลวงตากลับอุดรแล้วหลวงปู่ลีก็อยู่ที่นี้ไปก่อน แล้วก็กลับไปตามหลังเรา สำหรับหลวงตาจะกลับวันพรุ่งนี้ก่อน แล้วธรรมลีจะกลับทีหลังไล่เสียกันไป กรุณาทราบตามนี้นะ พี่น้องทั้งหลายเริ่มเร่งเครื่องตั้งแต่บัดนี้ต่อไปนะ เร่งเครื่องทองคำ ดอลลาร์ของเราเข้าสู่คลังหลวงให้ได้ในเวลาอันควร อย่าให้ล่าช้าเหตุการณ์จนเกินไป มันย้อนกลับมาแสดงความไม่เป็นท่าของชาติไทยเรานะ เร่งรีบเท่าไรหนุณเครื่องขึ้นเท่าไรก็ยิ่งมีความ

เข้มข้นของชาติขึ้นโดยลำดับ รสชาติก็เด่นชัดขึ้น ถ้าธรรมเอาขึ้นไม่ได้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ยกเมืองไทยขึ้นไม่ได้แล้วก็หมดหวังไปเลยนะ อะไรไม่มีเลิศเลอ ยิ่งกว่าธรรม ถ้าลงธรรมยกขึ้นไม่ไหวแล้วก็แสดงว่าหยาบมาก หนามาก หนักมาก เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองหนาเมืองหนัก เป็นเมืองของชาวพุทธ เมืองลูกศิษย์ที่มีครู ขอให้ฟังเสียงหัวหน้าคือครูได้แก่ธรรมของพระพุทธเจ้า ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมไปโดยลำดับลำดับเร่งรีบชวนขยายเข้าไป

ใครมีมากมีน้อยตามกำลังของตนเองทุกคนๆ นั้นนะ ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ซึ่งเป็นหัวใจของชาติ น้ำหนัก ๑๐ ตัน ถ้าลงได้เข้าถึงจุดนั้นแล้วเราพอใจทุกอย่าง ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วดอลลาร์ค่อนข้างแน่นแล้วว่า ๑๐ ล้าน ยิ่งงี้ก็จะได้แน่นอน ๑๐ ล้าน แม้ไม่ได้ ทองคำไปถึง ๑๐ ตันแล้วดอลลาร์ยังขาด ๑๐ ล้านอยู่ เราจะเที่ยวหาออกกับบรรดาลูกศิษย์เอามาให้พอทีเดียว ให้ได้ดอลลาร์จำนวน ๑๐ ล้าน เป็นคู่เคียงกันไป แล้วเป็นเครื่องหมายของการช่วยชาติไทยเราที่เด่นชัดด้วยสมบัติทั้งสองนี้เป็นสำคัญ

เงินสดก็กระจายทั่วไปแล้ว รู้กันทั่วทุกหน ๆ ทั้งเข้าไปในคลังหลวงแล้วก็ ๙๔๑ ล้าน เงินสดของเราที่ซื้อทองคำและดอลลาร์บ้างเล็กน้อย เข้าสู่คลังหลวงรวมแล้วเป็นเงิน ๙๔๑ ล้าน นี่เข้าเรียบร้อยแล้ว เวลานี้เรากำลังรวบรวมกำลังวังชาแห่งความรักชาติ ความเสียสละด้วยความสามัคคีของเราเข้าสู่จุดใหญ่คือคลังหลวง ให้เห็นเด่นชัดทั่วโลกดินแดน ถ้าทองคำ ดอลลาร์ได้เข้าสู่คลังหลวงแล้วจะกระจายเหลืออร่ามไปหมดทั่วโลก อย่าว่าทั่วเมืองไทยเลยนะ ทั่วโลกภายนอก เขาต้องดูพวกเรายู่ว่าช่วยชาติอย่างไรกันบ้าง เรากำลังช่วยเติมกำลังของเรา

ตั้งแต่นี้ต่อไปเราก็เริ่มเร่งเครื่องให้ถึงจุดที่หมาย เมื่อถึงจุดที่หมายแล้ว พี่น้องทั้งหลายก็เบาอกเบาใจ บ้านเมืองเราก็มีความร่มเย็นเป็นสุขสงบ ดายใจได้ทุกอย่าง หลวงตาก็สะดวกสบายห่างห่วงทุกแง่มุม ปล่อยได้หมด ให้เอาจุดนี้ให้ได้นะ ตั้งแต่เป็นเมืองไทยมาก็มีคราวนี้เรียกว่าประวัติศาสตร์เลยแหละ ประวัติของชาติไทยที่จะช่วยตัวเองให้โลกภายนอกเขาได้เห็นอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย คือคราวนี้มีศาสนาเป็นเครื่องนำ แล้วเป็นผู้นำเป็นผู้จุดลาก ลงศาสนาเอาขึ้นไม่ได้แล้วไม่มีอะไรจะเลวร้ายยิ่งกว่าเมืองไทยของเรานะ ให้เราระวังจุดนี้ให้ดี เอาให้ได้ทีเดียว

เราเป็นลูกชาวพุทธ ยกเมืองไทยของเราขึ้นอยู่ในความพอดีกับกำลังของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติขึ้นไม่ได้แล้วจะไม่มีอะไรเอาขึ้นได้ในสามแดนโลกธาตุนี้ เราต้องเอาเมืองไทยเราขึ้นให้ได้ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์อีก ๑๐ ล้าน ส่วนเงินบาทนั้น

เมื่อได้มากก็จะกระจายเข้าไปหนุนทองคำ ถ้าไม่ได้มากก็กระจายออกข้างนอก ดังที่ว่านี้ ก่อนจะกลับนี้ก็กระจายจ่ายทางนั้นทางนี้รอบ ไม่ว่าหมู ว่าหมา ว่าผู้ว่าคน จ่ายไปหมด ประจำเดือน ๆ ออก อย่างนี้เป็นประจำ

พอกลับไปหนุนแล้วก็จะจ่ายใหญ่เป็นล้าน ๆ ๆ กลับมาอีกนะ เกี่ยวกับเรื่องการก่อสร้าง แล้วอยู่ทางอุดรก็จ่ายเครื่องมือแพทย์ อย่างใหญ่ก็มี เป็นหลาย ๆ ล้านก็มี พอเราไปนี้ แล้วทางนั้นรออยู่แล้ว พอเราไปถึงแล้วก็จ่ายเช็ค ๆ นี้เพื่อประโยชน์แห่งบ้านเมืองของเราทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเงินสดจึงเข้าในจุดใหญ่ไม่ได้หมด ไม่เหมือนทองคำสำหรับทองคำกับดอลลาร์นี้เรียกว่าร้อยทั้งร้อยตลอดมาเลย เงินสดก็แบ่งสันปันส่วนทางนั้นทางนี้ ต้นลำดีแล้วกิ่งก้านสาขาดอกใบก็อยากจะทำให้มีความยิ้มแย้มชุ่มเย็นไปตาม ๆ กัน กิ่งก้านสาขาก็คือว่าคนไทยทั่วประเทศ ต้นลำก็คือคลังหลวงของเรา

คลังหลวงของเราก็ให้ได้บรรจุปุ๋ยอันดีงาม เข้าไปหล่อเลี้ยงลำต้นคลังหลวงของเรา ให้ปรากฏเป็นทองคำเหลืองอร่ามครอบประเทศไทย กิ่งก้านสาขาดอกใบเป็นประชาชนผู้ยากจนเชียวใจ ซึ่งเคยได้รับความอนุเคราะห์จากพี่น้องทั้งหลายนี้แหละ หลวงตาเป็นผู้นำต่างหากนะ จำนวนมากน้อยได้นำสมบัติของพี่น้องทั้งหลายออกแจกจ่ายคนทุกชั้นคนจน โรงเรียน โรงเรือน สถานสงเคราะห์ โรงพยาบาล ตลอดที่ราชการต่าง ๆ ซึ่งเป็นของชาติไทยทั้งนั้น เงินเหล่านี้หมุนไปทั่วชาติไทยของเรานี้แหละ จึงไม่มีอะไรเสียหาย เป็นมงคลอย่างยิ่ง เหมือนกันหมดนั้นแหละ นี้ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบในเรื่องสมบัติที่ไหลเข้ามานี้ออกไปทางไหนบ้าง

สำหรับเรื่องความร่ำไหลแตกซิม ขอให้พี่น้องทั้งหลายปิดประตูตายได้เลย หลวงตานี้ตัดครองพี่น้องทั้งหลาย จำเป็นอะไรที่จะมาหาห่วงใยในเงินสมบัติพี่น้องทั้งหลายบริจาคมา เอา ๕ เอา ๑๐ พี่น้องทั้งหลายเอาคอหลวงตาไปตัดให้ขาดสะบั้นไปเลยนะ หลวงตาไม่ได้เสียดายคอตัวเองยิ่งกว่าเสียดายพี่น้องทั้งหลายในจำนวน ๖๒ ล้านคนนะ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงไม่มีในเรื่องที่ว่าร่ำไหลแตกซิม มัว ๆ หมอง ๆ จากสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ หลวงตาชื่นใจเลย แม้แต่บาทเดียวไม่มี หลวงตาเป็นผู้เข้มงวดกวดขันมากในการเงินการทอง

คิดตั้งแต่บวชมาการเรียนหนังสือก็มีเกี่ยวข้องบ้างกับการเงินการทอง เพื่อซื้อหนังสือ ไม่มากนัก เป็นความจำเป็นหมุนกันเล็กน้อยเท่านั้นแหละ แต่ไม่ได้ตั้งเจตนา กับมัน อาศัยกันไปบ้างเล็กน้อย พอออกปฏิบัติแล้วตัดขาดสะบั้นเลย เรื่องเงินไม่เอา ตัดหมด อยู่ที่ไหน ๆ ใครมาถวายเทศนาว่าการอะไรเขาถวาย โละเลย ๆ มาตั้งวัดป่าบ้านตาด

ก็แบบเดียวกัน พอมีมา ๆ เพราะเราตั้งสถานที่ขึ้นแล้ว จตุปัจจัยไทยทานมันก็ไหลเข้ามา ไหลเข้ามาเท่าไรไหลออกเท่านั้น วัตน์ไม่มีเก็บ สำหรับวัดป่าบ้านตาดเป็นมาดั้งเดิม ไม่เคยเก็บสิ่งใดทั้งนั้น เฉลี่ยเพื่อแผ่ไปหมด

ทีนี้เมื่อมันจำเป็นเกี่ยวกับพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคสมบัติเข้าเป็นส่วนรวม ผ่านหลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบ จึงต้องได้เข้มงวดกวดขัน ถึงขนาดที่ว่าเราเป็นเจ้าของบัญชีแต่ผู้เดียว ฟังซินะ บัญชีเงินฝากทั้งหมด เราเป็นผู้ถือบัญชี เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียวเพื่อให้รู้เรื่องว่าสมบัติเหล่านี้ไปทางไหน ๆ บ้าง เราเป็นที่แน่ใจตลอดด้วยเหตุผลของเราที่พิจารณาแล้ว ค่อยแจก ๆ หรือเขียนเช็คจ่ายแต่ละแห่ง ๆ เราไม่ได้ทำแบบสุมสี่สุมห้าเรื่อยมา แล้วต่อไปก็เป็นแบบเดียวกันนี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลยว่า สมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมานี้ลงตามความมุ่งหมายของพี่น้องทั้งหลายทุกบาทนั้นแหละ ไม่ไปอื่นนะ

ถ้าว่ากระจายออกไปนี้ ไปที่ไหนก็จะได้เห็นโรงร่ำโรงเรียนในที่ต่าง ๆ นี้ก็ทั่วประเทศไทย โรงพยาบาลที่หนักมาก มีมากที่สุด โรงพยาบาลนี้ตั้ง ๒๐๐ กว่าโรงเวลานี้กระจายไปหมดไม่ว่าภาคไหน เป็นแต่เพียงว่ามีมากมีน้อยต่างกัน ตามความจำเป็นของผู้มาขอร้องให้ความช่วยเหลือ วังนั้นเถอะ เราก็ให้ไป ๆ เงินจำนวนเหล่านี้ออกอย่างนี้ ที่จะให้มาเข้าพุงหลวงตานี้ไม่มีแม่แต่บาทเดียว ตายก็ตายหลวงตาตายด้วยความบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรเลย เพราะเราช่วยโลกด้วยความอิมพอกทุกอย่างแล้ว เราไม่มีความหิวโหยโรยแรงแม้เม็ดหินเม็ดทราย ที่จะมาหยิบมาฉวยเอาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายมาเป็นของส่วนตัว โดยการถือโอกาสในเวลาว่าง ที่พี่น้องทั้งหลายวางใจมาให้เราแล้ว ก็เป็นช่องว่างที่เราจะกอบโกยเงินพี่น้องทั้งหลายนี้ ไม่มีแม่แต่บาทเดียว

เราพอใจทุกอย่างในการช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ เรียกว่าเราเสียสละทุกอย่างเลย เวลาเล่นก็เล่น เวลาตลกก็มี เวลาจริงก็จริง แต่เวลาเราช่วยชาติเราช่วยอย่างจริงจังตัดคอขาดได้เลยกับพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าชีวิตของเราคราวนี้มอบไว้กับพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจึงกล้าพูดได้ทุกอย่าง เห็นหน้าใครมา ๆ ไม่ได้ ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร์ อยู่อย่างงี้จะ จะชนเข้าคลังหลวงให้เป็นหัวใจของพี่น้องนั้นแหละ ไม่ใช่ชนไปไหน สำหรับเราพอ พอทุกอย่าง ไม่เอาอะไรทั้งนั้น พอตลอดไปด้วยนะ เราช่วยโลกด้วยความอิมพอก เราจึงเต็มอกเต็มใจ ไปที่ไหนเราอุตสาหะพยายาม ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนก็ทนเอา เทศนาว่าการหลงหน้าหลงหลัง หลงไปเทศน์ไป จำได้ตรงไหนเทศน์ไปก็เทศน์ เดียวนี้เป็นอย่างงั้นแล้วนะ เรายังอุตสาหะพยายาม

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันเร่งเครื่อง ถึงเรื่องทองคำตามจุดที่หมายของหลวงตาซึ่งเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายได้ประกาศลั่นทั่วประเทศไทย ว่าขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ประมาณสัก ๑๐ ล้านแล้ว จะเป็นทีพอใจ สมเกียรติแห่งชาติไทยของเราที่ช่วยชาติตนเองอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ว่าเมืองในไม่ว่าเมืองนอก ใครมองมาเห็นก็จะได้เห็นความสง่างาม ได้เห็นความรักชาติ ความสามารถ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องทั้งหลายอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีที่ต้องติอะไรเลย ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำคำนี้เอาไว้ นะ แล้วอุตส่าห์พยายามทุกคน ๆ เราไม่ช่วยกันไม่มีใครช่วย

คนที่จะมาคอยจุดคอยทำลายคอยเผาไหม้เป็นพวกเปรตพวกผีมีมาดั้งเดิม อย่างนำมาเป็นอุปสรรคอันใด ๆ ทั้งนั้นแหละ อันใดที่จะเป็นสิริมงคลหมางคลแก่ชาติไทยของเราซึ่งเป็นส่วนรวมให้แน่นหนามั่นคงขึ้นไป ขอให้พยายามทุกคน ตั้งหน้าตั้งตาชวนช่วยกัน คนละไม้ละมือด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี และสำคัญที่สุดให้ฟังเสียงหัวหน้านะ หัวหน้าคือธรรม เราก็นำธรรมมาประกาศและชักจูงพี่น้องทั้งหลาย แนะนำทุกอย่าง ทุกแห่งทุกมุม เพราะได้พิจารณาแล้วทุกแห่งทุกมุมก่อนทุกอย่างได้นำพี่น้องทั้งหลาย จึงแน่ใจว่าไม่ผิดพลาด การที่นำพี่น้องทั้งหลายมาเวลานี้ก็รู้สึกว่ามี ความอบอุ่นภายในจิตใจ ตามที่ได้พิจารณาเต็มกำลังแล้วกระจายออกไป เป็นคำสั่งคำเสียคำบอกคำกล่าว แล้วพี่น้องทั้งหลายปฏิบัติตามนั้น ก็เป็นมงคลหมางคลขึ้นเป็นลำดับลำดับ

คิดดูซิชาติไทยของเราก็ตั้งมานาน ก็ไม่เคยเห็นใครเอาสมบัติ เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำมาวางให้คลังหลวงของเรา เอา นี้ทองคำให้คลังหลวง ๑ กิโล เราก็ไม่เคยเห็น อยู่ธรรมดาไม่มีนะ ไม่ได้ ดอลลาร์ก็ไม่เห็น ดอลลาร์เดียวก็ไม่เห็น สำหรับทองคำก็ไม่เคยเห็น ๑ กิโลที่จะมีคนมีแก่ใจเอามามอบให้คลังหลวงเราเป็นทองคำ ๑ กิโล ไม่เคยมี นี้ก็เพิ่งเกิดขึ้นมาจากกำลังของความรักชาติ ความเสียสละด้วยความสามัคคีของพี่น้องทั้งหลายปรากฏเด่นขึ้นมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเวลานี้ทองคำของเราที่เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้วนั้น ได้ ๕,๕๕๕ กิโลแล้ว แล้วดอลลาร์ก็ได้ ๗ ล้าน ๒ แสนกว่า ส่วนเงินบาทนั้นก็ได้เคยพูดแล้ว ไม่พูดอีกแหละ ช้า ๆ ชาก ๆ

เวลานี้เป็นเวลาพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติตัวเองก็เห็นผลขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ ทีนี้เราจะก้าวให้สู่จุดที่หมายที่คนทั้งชาติโดยหัวหน้าเป็นผู้นำต้องการเอาไว้ หรือมุ่งหมายเอาไว้ ว่าทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ขอให้พยายามอุตส่าห์ตะเกียกตะกายทุกคน งานส่วนใหญ่ส่วนรวมเป็นสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าเรื่องบุคคล เราอย่าเห็นแก่เรื่องผู้หนึ่งผู้ใดมาเป็นใหญ่กว่าคนทั้งชาติ ๖๓ ล้านคน จะไปไม่รอด จมเลย ๆ นะ ส่วน

ใหญ่ส่วนรวมความสามัคคีเป็นสำคัญมากนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ หลวงตาออก
จากนี้ไปแล้วก็ไม่ได้หยุดได้อยู่ นะ หนักมากตลอดเวลา หลวงตาก็ทนเอา มาเนี่ยพี่น้องทั้ง
หลายก็เห็น ไปที่ไหนก็ดูเอาเถอะ ไปที่ไหนเทศนาว่าการเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าก็ทนเอา ๆ

อย่างเวลานี้ก็เทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง แนะนำเพื่อทางเดินอันราบรื่นแห่งชาติไทย
ของเรานั้นแหละ ไม่ใช่เพื่อจะให้ชาติไทยล่มจม นี่ให้ต่างคนต่างไปคิดนะ กลับไปอุดรก็ไป
ทำหน้าที่แบบเดียวกันอีก ไม่ได้อยู่เฉย ๆ ไม่กี่วันนี้ก็จะไปอีกทางนั้น ทางภาคตะวันออก นี้
ก็เพื่อชาติไทยของเราทั้งนั้น ๆ ขอให้ทุก ๆ ท่านมีแก้ไขทุกคน ตั้งหน้าตั้งตาอุดหนุน เราไม่
ได้เป็นเศรษฐี เงินมี ๕ มี ๑๐ เป็นเงินของเราสมบัติของเรา แยกออกไปเป็นสัดเป็นส่วน ที่
จะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองแก่ตัวของเรา ครอบครัวของเรา ให้พากันแยกเอง คิดเอง
อย่าเก็บหมักหมมไว้เฉย ๆ ตายไปแล้วกองเท่าภูเขาก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ ไร่
สมบัติเงินทองข้าวของ

มันเป็นประโยชน์สำหรับเรานำมาใช้ประโยชน์ จากเจ้าของผู้มีความฉลาดใช้สมบัติ
ของตัวเอง ถ้าไม่ฉลาดปล่อยให้แต่ความตระหนี่ถี่เหนียวมันกลืนไปหมด ๆ ตายแล้วก็ เป็น
กองสมบัติอยู่นั้น เจ้าของก็ไม่เห็นมีอะไร สมบัติเหล่านั้นไม่ได้มาเผาเจ้าของนะ เอาพี่น้องต่าง
หาก เอาคนต่างหากมาช่วยเผากัน ทั้งคนจน ทั้งเศรษฐีตาย เผาด้วยไฟด้วยไฟทั้งนั้นแหละ
ไม่ได้เผาด้วยสมบัติเงินทองข้าวของ เอาดีกรามบ้านช่องมาเป็นไฟเป็นไฟเผากันไม่เคย
เห็นมี เวลานี้เรารู้อยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่อาศัยชั่วคราวเวลา อันนี้เป็นสิ่งที่อาศัยชั่วคราว
เวลาเหมือนกัน แต่เป็นส่วนรวมของคนหมู่มากที่จะต้องได้รับการดูแลทั่วถึงกัน

ส่วนการบริจาคทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาน้อยนี้ สมบัติคือมหากุศลเป็น
บุญเป็นกุศล มหากุศลของพี่น้องทั้งหลายเองนะ สมบัติเข้าสู่คลังหลวง บุญเข้าสู่หัวใจที่
น้องทั้งหลายให้จำไว้ จึงเรียกว่ามหากุศล ๆ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com